

شناسایی عوامل مؤثر بر بهبود مدیریت یکپارچه گردشگری ساحلی با تأکید بر همزیستی اجتماعی جوانان

مریم درویشی^۱

رحیم سرور^۲

عباس ملک حسینی^۳

حیدر لطفی^۴

[10.22034/ssvs.2023.2618.2894](https://doi.org/10.22034/ssvs.2023.2618.2894)

تاریخ دریافت مقاله: ۱۴۰۱/۰۸/۲۶

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۴۰۱/۱۱/۱۷

پژوهش حاضر با هدف شناسایی شناسایی عوامل مؤثر بر بهبود مدیریت یکپارچه گردشگری ساحلی با تأکید بر همزیستی اجتماعی جوانان اجرا گردید. روش پژوهش از نوع آمیخته (کیفی-کمی) بود که بخش کیفی آن به صورت تحلیل مضامین انجام گردید. جامعه آماری در بخش کیفی شامل افراد آگاه به موضوع پژوهش بود که برحسب انتخاب هدفمند، تعداد ۲۰ نفر به عنوان نمونه مشخص گردیدند. همچنین جامعه آماری در بخش کمی پژوهش شامل کلیه گردشگران شهر بندرعباس بودند که از امکانات گردشگری ساحلی این شهر استفاده کردند. با توجه به نامشخص بودن تعداد حجم جامعه و بر اساس روش حجم نمونه کوکران در شرایط نامشخص بودن حجم جامعه، تعداد ۳۸۴ نفر با روش نمونه‌گیری دردسترس به عنوان نمونه تحقیق مشخص شدند. در نهایت، پس از توزیع و جمع‌آوری پرسش‌نامه‌های تحقیق، تعداد ۳۷۰ پرسش‌نامه مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. ابزار پژوهش شامل مصاحبه‌های نیمه‌ساختارمند و پرسش‌نامه محقق‌ساخته بود. به منظور تجزیه و تحلیل داده‌ها از کدگذاری و روش معادلات ساختاری استفاده گردید. تمامی روند تجزیه و تحلیل داده‌ها در نرم‌افزارهای اس.پی.اس.اس.، پی.ال.اس. و مکس کیو-دی‌ای انجام گرفت.

نتایج نشان داد که عوامل شناسایی شده شامل تعالی مدیریتی، تعاملات اجتماعی، نهادینه‌سازی، بازیابی مخاطب و بهبود محتوا بود. همچنین نهادینه‌سازی (۰/۹۳۴=تأثیر) و بازیابی مخاطب (۰/۹۱۷=تأثیر) بیشترین اهمیت را داشتند. این مسئله نشان می‌دهد که در جهت بهبود مدیریت یکپارچه گردشگری ساحلی مبتنی بر استانداردسازی همزیستی اجتماعی جوانان باید به عواملی از جمله نهادینه‌سازی و بازیابی مخاطب توجه جدی نمود.

واژگان کلیدی: گردشگری، مدیریت یکپارچه و همزیستی اجتماعی.

^۱ دانشجوی دکتری، گروه جغرافیا، واحد قشم، دانشگاه آزاد اسلامی، قشم، ایران

^۲ آستاد، گروه جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران (نویسنده مسئول)

E-mail: Rahimsarvar1980@gmail.com

^۳ دانشیار، گروه جغرافیا، واحد ملایر، دانشگاه آزاد اسلامی، ملایر، ایران

^۴ دانشیار، گروه جغرافیای سیاسی، واحد گرمسار، دانشگاه آزاد اسلامی، سمنان، ایران

مقدمه

از نیمه قرن بیستم به بعد، عواملی مانند جهانی‌شدن، توسعه سرمایه‌داری، پیشرفت ابزارهای حمل‌ونقل و توسعه ارتباطات فناورانه به توسعه صنعت گردشگری منجر شده است (ازیمووانا^۱ و همکاران، ۲۰۲۲: ۲). در میان انواع حوزه‌های گردشگری، گردشگری ساحلی به‌عنوان یک از پرمخاطب‌ترین حوزه‌ها مشخص شده است (عابدی و همکاران، ۲۰۲۱: ۲۰۵). امروزه گردشگری ساحلی به‌عنوان یکی از فعالیت‌های جذاب توانسته است تا مخاطبان بسیاری را به خود جلب نماید و به‌عنوان یک فعالیت اجتماعی از جایگاه مهمی در برخی مناطق برخوردار باشد (موسارو و مورالی^۲، ۲۰۱۹: ۱۴۸). گسترش فعالیت‌های مربوط به گردشگری ساحلی و ایجاد گروه‌های اجتماعی در این حوزه باعث شده است تا امروزه کارکردهای اجتماعی گردشگری ساحلی به صورت جدی مدنظر قرار گیرد. محمد و همکاران (۲۰۲۰) اشاره داشتند که فعالیت‌های مربوط به گردشگری به‌عنوان فعالیت‌های اجتماعی می‌تواند فواید اجتماعی را به ارمان آورد. ایرشاد (۲۰۱۸) نیز اعلام داشت که گردشگری می‌تواند ضمن ایجاد گروه‌های اجتماعی، باعث گردد تا تعاملات اجتماعی بین‌فردی و گروهی شکل گیرد. بورسوک و لوین (۲۰۲۱) نیز مشخص نمودند که گردشگری ساحلی در صورتی که دارای چارچوب‌ها و هنجارهای اجتماعی مطلوب باشد، باعث بهبود سطح اجتماعی افراد شرکت‌کننده در آن خواهد شد.

گردشگری مزایای اجتماعی بسیاری دارد که نشان‌دهنده تأثیرات اجتماعی مثبت است. این تأثیرات ممکن است شامل حفظ فرهنگ و میراث محلی، تقویت جوامع، ارائه خدمات اجتماعی، تجاری سازی فرهنگ و هنر، احیای آداب و رسوم و حفظ میراث باشد (واسیلیادیس^۳ و همکاران، ۲۰۲۱: ۵۰). اگرچه گردشگری اثرات اجتماعی مثبتی برای جامعه محلی و هم برای گردشگری دارد، اما همین فعالیت می‌تواند کارکردهای اجتماعی منفی را نیز داشته باشد. در واقع، جامعه از طریق گردشگری از کشف تاریخ و همچنین میراث فرهنگی خود لذت می‌برد و ابزارهای توسعه را برای هویت جامعه خود جمع‌آوری می‌کند (چیوشی^۴، ۲۰۱۶: ۱۲). همچنین گردشگری به ساکنان محلی اجازه می‌دهد تا سنت‌ها و فرهنگ خود را از طریق بازدیدهای توریستی حفظ کنند. به‌طور خلاصه، گردشگری به جوامع اجازه می‌دهد تا ضمن محافظت از میراث فرهنگی، تاریخ و سنت‌های خود، بستری جهت تعاملات اجتماعی را فراهم نمایند (فنت^۵ و همکاران، ۲۰۰۷: ۲۷۳).

¹ Azimovna

² Musaro & Moralli

³ Vasileiadis

⁴ Chiweshe

⁵ Fent

شناسایی عوامل مؤثر بر بهبود مدیریت یکپارچه توریسم ساحلی مبتنی بر استانداردهای ..

در مسیر توسعه گردشگری ساحلی باید شرایطی را جهت جذب تمامی گروه‌ها فراهم نمود. جوانان به‌عنوان یکی از گروه‌های مهم در حوزه گردشگری ساحلی باید در فعالیت‌های مربوط به گردشگری ساحلی از همزیستی اجتماعی مطلوبی برخوردار باشند. همزیستی اجتماعی به‌عنوان یکی از مسائل مهم در حوزه گردشگری به‌شمار می‌آید (موسارو و مورالی^۱، ۲۰۱۹: ۱۴۸). تاریخچه همزیستی به زمان‌های گذشته برمی‌گردد و از دیرباز به‌صورت جدی دنبال شده است (کاپوتو^۲، ۲۰۱۵: ۲۵).

با توجه به کارکردهای و تاثیرات گردشگری بر مسائل اجتماعی، نیاز است تا با بهره‌گیری از ظرفیت‌های اجتماعی گردشگری، شرایطی جهت بهبود همزیستی اجتماعی را فراهم نمود. به عبارتی، در فعالیت‌های مربوط به گردشگری، تعاملات اجتماعی می‌تواند در صورتی که طیف گسترده‌ای از افراد و مخاطبان را دربر بگیرد، منجر به ارتقای سطح همزیستی اجتماعی گردد (میناوت^۳ و همکاران، ۲۰۱۲: ۱۹). با توجه به اجتماعی بودن فعالیت‌های مربوط به گردشگری و حضور مخاطبان گسترده در آن، از این ظرفیت می‌توان در جهت بهبود سطح همزیستی اجتماعی جوانان استفاده لازم را داشت (اورتاسون و گوتیرز^۴، ۲۰۰۶: ۹۰۳). همزیستی، حالتی است که در آن دو یا چند گروه در کنار هم زندگی می‌کنند و به اختلافات خود احترام می‌گذارند و درگیری‌های خود را بدون خشونت حل می‌کنند (واسیلیادیس و همکاران، ۲۰۲۱: ۵۰). اگرچه ایده همزیستی جدید نیست، ولی این اصطلاح در طول جنگ سرد رایج شد. از طرفی، همزیستی اجتماعی پدیده‌ای است که با ادراک گوناگون بر اساس چندین زیربنای جغرافیایی، قومی و جمعیتی، تاریخی، فرهنگی، معنوی، مذهبی، اقتصادی، سیاسی و غیره شکل می‌گیرد (فنت و همکاران، ۲۰۰۷: ۲۷۳). هر همزیستی به شرایط جاری اقتصادی، فناوری، بیولوژیکی و جمعیتی بستگی دارد که مستقیماً بر سرنوشت همزیستی تأثیر می‌گذارد. از این رو، همزیستی به مثابه سازمانی تلقی می‌شود که در محدوده زمانی و قلمروی معینی عمل می‌کند و هدف آن ارائه حالتی متعادل نسبت به اجزای درونی و محیط اطراف است (چپوشی، ۲۰۱۶: ۱۲). در تحقیقات مختلفی به اهمیت همزیستی اجتماعی اشاره داشته‌اند (بوسی و همکاران، ۲۰۲۱، ۱۹۵؛ بورسوک و لوین، ۲۰۲۱، ۱۷۶؛ محمد و همکاران، ۲۰۲۰، ۱۳۰؛ ایرشاد، ۲۰۱۸، ۱۰۸). ضرورت استانداردهای همزیستی اجتماعی متناسب با اصول و ارزش‌های جامعه کاملاً درک می‌گردد (ماراتا و همکاران، ۲۰۱۶: ۲۶۷).

توجه به مدیریت یکپارچه گردشگری ساحلی در جهت بهبود وضعیت اجتماعی به‌عنوان یک مسئله مهم سبب گردیده است تا تلاش‌هایی از سوی محققان صورت پذیرد (واسیلیادیس و همکاران، ۲۰۲۱: ۲۰۲۱).

¹ Musaro & Moralli

² Caputo

³ Minnaert

⁴ Ultasun & Gutierrez

۵۰، فنت و همکاران، ۲۰۰۷: ۲۷۳، چیوشی، ۲۰۱۶: ۱۲). اگرچه تلاش‌هایی در این زمینه انجام شده است، اما تاکید بیش از اندازه بر مسائل اقتصادی گردشگری ساحلی سبب گردیده است تا امروزه کارکردهای اجتماعی آن به دست فراموشی سپرده شود. شناسایی عوامل مؤثر بر بهبود مدیریت یکپارچه گردشگری ساحلی مبتنی بر استانداردسازی همزیستی اجتماعی جوانان می‌تواند ضمن ایجاد بستری مناسب و مطلوب، شرایطی جهت توسعه اجتماعی جوامع را فراهم نماید. با توجه به اهمیت تعالی اجتماعی به خصوص در میان جوانان، انجام تحقیق حاضر می‌تواند ضمن رفع خلا تحقیقاتی در این حوزه، راهکارهایی را در جهت بهره‌گیری مناسب‌تر از مدیریت یکپارچه گردشگری ساحلی در جهت ارتقای سطح همزیستی اجتماعی جوانان فراهم نماید. اگرچه گردشگری ساحلی به‌عنوان یکی از مسائل مهم مشخص می‌باشد، اما عدم توجه به همزیستی اجتماعی مطلوب و مطابق با ارزش‌های جامعه؛ سبب گردیده است تا گردشگری ساحلی به‌عنوان یک فعالیت در جهت شکل‌گیری همزیستی اجتماعی مشخص نگردد. ابهام در جهت استانداردسازی همزیستی اجتماعی جوانان به واسطه مدیریت یکپارچه گردشگری ساحلی سبب گردیده است تا امروزه به ظرفیت گردشگری ساحلی به‌عنوان یک فعالیت اجتماعی در جهت استانداردسازی همزیستی اجتماعی جوانان توجه نگردد. خلاء تحقیقاتی در زمینه نبود مدل بهبود مدیریت یکپارچه گردشگری ساحلی مبتنی بر استانداردسازی همزیستی اجتماعی جوانان سبب گردیده است تا از منظر علمی خلاء تحقیقاتی در این حوزه شکل گیرد و این خلاء باعث شده تا شواهد علمی در این حوزه وجود نداشته باشد. ضرورت بهبود سطح همزیستی اجتماعی جوانان و همچنین وجود مخاطبان گسترده در حوزه گردشگری ساحلی باعث شده است تا اهمیت بهره‌گیری از ظرفیت‌های گردشگری ساحلی در جهت بهبود همزیستی اجتماعی کاملاً درک گردد. با توجه به عدم توجه به کارکردهای اجتماعی گردشگری ساحلی، نیاز است تا ضمن شناسایی عوامل مؤثر بر بهبود مدیریت یکپارچه گردشگری ساحلی مبتنی بر همزیستی اجتماعی جوانان، شرایطی جهت ایجاد بسترهای مطلوب در مسیر بهبود کارکردهای اجتماعی جوانان فراهم آید. لذا تحقیق حاضر با هدف شناسایی عوامل مؤثر بر بهبود مدیریت یکپارچه گردشگری ساحلی با تاکید بر همزیستی اجتماعی جوانان، سعی در پاسخ به این سؤال دارد:

عوامل مؤثر بر بهبود مدیریت یکپارچه گردشگری ساحلی با تاکید بر همزیستی اجتماعی جوانان کدام‌اند؟

روش‌شناسی پژوهش

پژوهش حاضر از نوع پژوهش‌های کاربردی می‌باشد که به‌صورت میدانی انجام گردید. روش پژوهش از نظر روش گردآوری داده‌ها، آمیخته بود که به‌صورت کیفی-کمی اجرایی گردید. در بخش کیفی از روش تحلیل مضامین استفاده شد. جامعه آماری پژوهش حاضر در بخش کیفی شامل افراد آگاه به موضوع پژوهش بود. به‌منظور شناسایی این نمونه‌ها، از روش نمونه‌گیری هدفمند استفاده گردید. این نمونه‌گیری تا

شناسایی عوامل مؤثر بر بهبود مدیریت یکپارچه توریسم ساحلی مبتنی بر استانداردهای ..

رسیدن به اشباع نظری ادامه یافت و در نهایت تعداد ۲۰ نفر به عنوان نمونه در بخش کیفی مشخص گردیدند. جهت انتخاب نمونه‌های بخش کیفی پژوهش، تخصص در حوزه گردشگری و همزیستی به عنوان ملاک انتخاب مدنظر قرار گرفت. به واسطه پرسش‌نامه‌های اولیه، دانش نمونه‌ها در مورد همزیستی اجتماعی مشخص گردید. جدول ۱ ویژگی‌های نمونه‌های پژوهش در بخش کیفی را به نمایش گذاشته است:

جدول ۱: ویژگی‌های نمونه‌های بخش کیفی

نمونه	جنسیت	سن	سطح تحصیلات	پست سازمانی
نمونه ۱	مرد	۵۰	دکتری	عضو هیئت‌علمی
نمونه ۲	مرد	۴۸	دکتری	عضو هیئت‌علمی
نمونه ۳	زن	۵۵	کارشناسی ارشد	مدیر بخش گردشگری
نمونه ۴	مرد	۵۷	دکتری	عضو هیئت‌علمی
نمونه ۵	مرد	۵۲	کارشناسی	مدیر بخش گردشگری
نمونه ۶	زن	۴۹	دکتری	عضو هیئت‌علمی
نمونه ۷	مرد	۵۰	کارشناسی ارشد	مدیر بخش گردشگری
نمونه ۸	زن	۴۱	دکتری	عضو هیئت‌علمی
نمونه ۹	مرد	۳۹	کارشناسی ارشد	مدیر بخش گردشگری
نمونه ۱۰	مرد	۳۷	دکتری	عضو هیئت‌علمی
نمونه ۱۱	مرد	۴۲	دکتری	عضو هیئت‌علمی
نمونه ۱۲	مرد	۴۷	کارشناسی ارشد	مدیر بخش گردشگری
نمونه ۱۳	زن	۴۴	دکتری	عضو هیئت‌علمی
نمونه ۱۴	مرد	۴۵	دکتری	عضو هیئت‌علمی
نمونه ۱۵	مرد	۴۴	دکتری	عضو هیئت‌علمی
نمونه ۱۶	زن	۴۹	کارشناسی ارشد	مدیر بخش گردشگری
نمونه ۱۷	زن	۴۷	دکتری	عضو هیئت‌علمی
نمونه ۱۸	مرد	۴۸	دکتری	عضو هیئت‌علمی
نمونه ۱۹	مرد	۵۲	دکتری	عضو هیئت‌علمی
نمونه ۲۰	زن	۵۵	کارشناسی ارشد	مدیر بخش گردشگری

جامعه آماری در بخش کمی پژوهش شامل کلیه گردشگرانی بود که در فاصله فروردین ۱۴۰۰ لغایت شهریور ۱۴۰۰ به شهر بندرعباس مسافرت کرده بودند و گردشگر محسوب می‌شدند و از امکانات گردشگری ساحلی این شهر استفاده داشته‌اند. با توجه به نامشخص بودن تعداد حجم جامعه و بر اساس روش حجم نمونه کوکران در شرایط نامشخص بودن حجم جامعه، تعداد ۳۸۴ نفر به‌عنوان نمونه تحقیق مشخص شدند. در نهایت پس از پخش و جمع‌آوری پرسش‌نامه‌های تحقیق؛ تعداد ۳۷۰ پرسش‌نامه مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. روش نمونه‌گیری در بخش کمی از نوع در دسترس بود.

ابزار پژوهش شامل مصاحبه‌های نیمه‌ساختارمند و پرسش‌نامه محقق‌ساخته بود. جهت انجام مصاحبه‌های پژوهش با توجه به شرایط پیش‌آمده، ضمن هماهنگی با نمونه‌های بخش کیفی به دو صورت حضوری و غیرحضوری انجام گردید. نمونه‌هایی که اعلام آمادگی جهت انجام مصاحبه حضوری را نمودند، با رعایت نکات بهداشتی مصاحبه به صورت حضوری انجام شد. برخی نمونه‌های بخش کیفی نیز که امکان مصاحبه حضوری را نداشتند، از طریق غیرحضوری و استفاده از تلفن و شبکه‌های مجازی، مورد مصاحبه قرار گرفتند. خروجی مصاحبه‌های بخش کیفی منجر به طراحی پرسش‌نامه شد. این پرسش‌نامه دارای ۴۱ سؤال بود که به بررسی عوامل مؤثر بر بهبود مدیریت یکپارچه گردشگری ساحلی با تاکید بر همزیستی جوانان پرداخته و به صورت طیف ۵ ارزشی لیکرت بود. همچنین با توجه به تخصصی بودن سؤالات پرسش‌نامه، در ابتدا متنی جهت افزایش آگاهی پاسخ‌دهندگان نسبت به سؤالات پرسش‌نامه ارائه گردید تا درک تقریباً یکسانی در میان نمونه‌های تحقیق از ماهیت موضوع ایجاد گردد.

روایی محتوایی این پرسش‌نامه با استفاده از نظرات ۷ تن از اساتید دانشگاهی و روایی سازه آن به وسیله روش تحلیل عاملی مورد بررسی قرار گرفت. پایایی این پرسش‌نامه نیز با استفاده از محاسبه آلفای کرونباخ به میزان ۰/۸۵ مشخص گردید. همچنین در بخش کیفی پژوهش جهت بررسی روایی از قابلیت باورپذیری (اعتبار)، انتقال‌پذیری و تأییدپذیری استفاده گردید. بدین منظور محقق جهت بررسی قابلیت باورپذیری از تأیید فرایند پژوهش توسط هشت متخصص و همچنین استفاده از دو کدگذار جهت کدگذاری چند نمونه مصاحبه جهت کسب اطمینان از یکسانی دیدگاه کدگذاران استفاده کرد. همچنین جهت بررسی انتقال‌پذیری، سه متخصص که در پژوهش مشارکت نداشتند در مورد یافته‌های پژوهش مورد مشورت قرار گرفتند. همچنین جهت بررسی قابلیت تأییدپذیری از ثبت و ضبط تمامی مصاحبه‌ها و بررسی آنان در زمان‌های مورد نیاز استفاده گردید. در پژوهش حاضر جهت بررسی پایایی، از کمیته‌های تخصصی استفاده گردید؛ بدین صورت که از اعضای این کمیته تخصصی جهت کدگذاری موازی برخی مصاحبه‌ها و همچنین ارزیابی و برنامه‌های مربوط به مصاحبه‌ها استفاده شد. به منظور تجزیه و تحلیل داده‌های پژوهش حاضر از کدگذاری به صورت کدگذاری باز، محوری و انتخابی در بخش کیفی با استفاده از روش تحلیل مضامین و

شناسایی عوامل مؤثر بر بهبود مدیریت یکپارچه توریسم ساحلی مبتنی بر استانداردسازی ..

همچنین از روش آماری معادلات ساختاری در بخش کمی استفاده گردید. تمامی روند تجزیه و تحلیل داده- های کمی پژوهش در نرم افزارهای اس. پی. اس. اس.^۱ نسخه ۲۰، پی. ال. اس.^۲ نسخه ۲ و مکس کیودی ای ۲۰۱۸ انجام گرفت.

یافته‌های پژوهش

جدول ۲، یافته‌های توصیفی مربوط به نمونه‌های پژوهش کمی را نشان می‌دهد:

جدول ۲: یافته‌های توصیفی پژوهش

ویژگی‌های جمعیت‌شناختی	گروه‌ها	فراوانی	درصد
جنسیت	مرد	۲۲۰	۵۹/۵ درصد
	زن	۱۵۰	۴۰/۵ درصد
سطح تحصیلات	دیپلم و پایین‌تر	۸۱	۲۱/۹ درصد
	کاردانی و کارشناسی	۱۹۷	۵۳/۲ درصد
	کارشناسی ارشد و بالاتر	۹۲	۲۴/۹ درصد
رده سنی	زیر ۳۰ سال	۱۵۸	۴۲/۷ درصد
	۳۰-۴۰ سال	۹۲	۲۴/۹ درصد
	۴۰-۵۰ سال	۷۸	۲۱/۱ درصد
	بالای ۵۰ سال	۴۲	۱۱/۳ درصد

به منظور شناسایی عوامل مؤثر بر بهبود مدیریت یکپارچه گردشگری ساحلی با تاکید بر همزیستی اجتماعی جوانان از روش کیفی از نوع تحلیل مضامین و انجام مصاحبه استفاده گردید. در این مرحله با مطالعه دقیق مصاحبه‌های پیاده‌شده ابتدا برای هر یک از متون، تمامی افکار مستقل مفاهیم و نکات کلیدی و مهم به‌عنوان مضمون‌های پایه شناسایی شد. جدول ۳ نمونه‌ای از مضمون‌های مستخرج از متن مصاحبه‌های انجام شده را نشان می‌دهد:

¹ SPSS

² PLS

جدول ۳: یافته‌های مربوط به نمونه‌ای از مضمون‌های مستخرج از متن مصاحبه‌ها

شماره مصاحبه شوونده	مضمون پایه	متن
شماره ۳	ایجاد مبادلات اجتماعی در سطوح فردی و گروهی	به نظرم در جهت بهبود این مسئله ضروری است تا تعاملات و مبادلات اجتماعی شکل گیرد. بدون شک این تعاملات و مبادلات اجتماعی می‌تواند در سطوح فردی و گروهی انجام گردد.
شماره ۶	ذینفع‌شناسی در گردشگری ساحلی	یکی از ضعف‌های مشهود در حوزه گردشگری ساحلی که باعث شده است تا روند تعاملات اجتماعی دچار خدشه گردد، عدم توجه به ذینفعان در حوزه گردشگری ساحلی می‌باشد؛ به صورتی که امروزه عملاً ذینفع‌شناسی در حوزه گردشگری ساحلی به عنوان یک ضرورت درک می‌گردد.
شماره ۵	ایجاد گروه‌های مردم‌نهاد در گردشگری ساحلی	بدون شک گروه‌های مردم‌نهاد در جهت توسعه گردشگری ساحلی جهت شکل‌گیری همزیستی اجتماعی ایده‌آل یکی از عوامل مهم است که باید به صورت مناسبی اجرایی گردد.
شماره ۷	کاهش نابرابری‌های اجتماعی در گردشگری ساحلی	به عینا دیده‌ام که نابرابری‌های اجتماعی و تفاوت‌هایی که کاملاً مشهود می‌باشد به عنوان یک مانع سبب گردیده است تا گردشگری ساحلی نتواند همزیستی اجتماعی را تسریع دهد. بدون شک رفع این مانع به عنوان یک راهکار مهم باید در دستور کار قرار گیرد.
شماره ۲	کاهش تنش‌های مذهبی در	بدون شک یکی از محدودیت‌های موجود در حوزه گردشگری ساحلی که باعث شده است تا تعاملات اجتماعی را تحت شعاع قرار دهد، تنش‌های مذهبی می‌باشد. کاهش تنش‌های مذهبی می‌تواند یک

شناسایی عوامل مؤثر بر بهبود مدیریت یکپارچه توریسم ساحلی مبتنی بر استانداردسازی ..

عامل مهم در جهت توسعه گردشگری ساحلی برای بهبود همزیستی	حوزه
اجتماعی باشد.	گردشگری
	ساحلی
	شناسایی
شناسایی انحرافات اجتماعی در حوزه گردشگری ساحلی و همچنین	انحرافات
رفع این انحرافات اجتماعی می تواند بستر مناسبی جهت همزیستی	اجتماعی در
اجتماعی را فراهم نماید.	گردشگری
	ساحلی

پس از بررسی های انجام شده، تعداد ۴۱ مضمون پایه شناسایی گردید. در ادامه مقوله هایی که بار معنایی مشابهی داشت و مفهومی یکسان را به ذهن متبادر می کرد ذیل یک مقوله انتزاعی و کلیتر قرار گرفت. به عبارتی دیگر، با دسته بندی، ترکیب و تلخیص مضمون های پایه، تعدادی مضمون سازمان دهنده که می توانست گویای ویژگی های گروهی بخشی از مضمون های پایه باشد، ظهور یافت. جدول ۴ مضامین پایه، مضامین سازمان دهنده و مضامین فراگیر را نشان می دهد:

جدول ۴: مضمون های پایه و مضمون های سازمان دهنده

مضامین فراگیر	مضامین سازمان دهنده	مضامین پایه	فراوانی
عوامل نهادی	بهبود محتوا	متناسب سازی فعالیت های گردشگری ساحلی با خواست	۱۲
		اجتماعی	
		غنی سازی فعالیت های گردشگری ساحلی	۱۴
		ایجاد محتواهای فرهنگی در فضای مجازی	۱۵
		ایجاد الگوهای مناسب رسانه در گردشگری ساحلی	۱۸
		شفاف سازی و تقویت استانداردهای اجتماعی	۱۳
		به روز رسانی فعالیت های گردشگری ساحلی با توجه به	۱۴
خواست اجتماعی			
		هماهنگی فعالیت های گردشگری ساحلی با هنجارهای	۱۲
		اجتماعی	

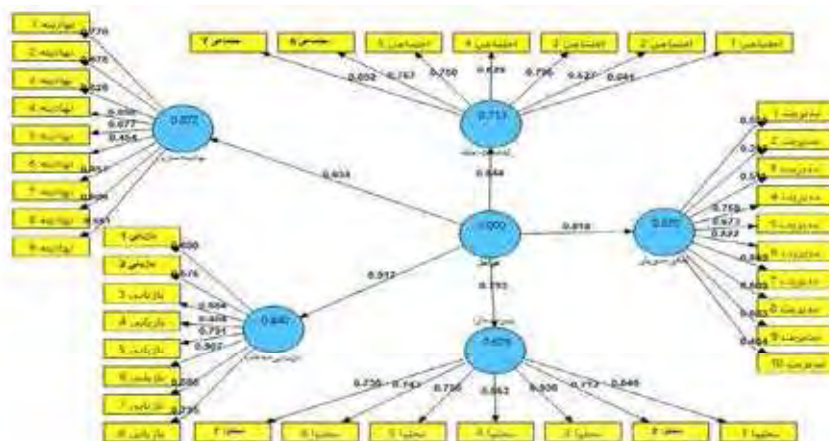
مضامین فراگیر	مضامین سازمان دهنده	مضامین پایه	فراوانی
		وجود سیستم‌های تخفیفی و حمایتی در گردشگری ساحلی	۱۴
		تبادل آداب و سنت در حوزه گردشگری ساحلی	۱۵
		ایجاد تعهد تعمیم یافته در میان مخاطبان	۱۲
		بهبود شبیه‌سازی مخاطبان گردشگری ساحلی	۱۳
		افزایش منزلت فعالیت‌های گردشگری ساحلی در عرصه اجتماعی	۱۴
	نهادینه‌سازی	شکل‌گیری تعلق درون مذهبی	۱۵
		ذینفع‌شناسی در گردشگری ساحلی	۱۶
		پرهیز از تمرکزگرایی در گردشگری ساحلی	۱۳
		بهبود تماس فرهنگی در حوزه گردشگری ساحلی	۱۴
		ایجاد نظام جذب مخاطب در گردشگری ساحلی	۱۲
		هدایت و جریان‌دهی به اقل‌پذیری مخاطبان گردشگری ساحلی	۱۱
		گروه‌بندی مخاطبان جهت خدمات‌رسانی مطلوب‌تر	۱۹
	بازیابی	بهبود رژیم مصرف رسانه‌ای در گردشگری ساحلی	۱۸
	مخاطب	ایجاد مبادلات اجتماعی در سطوح فردی و گروهی	۱۵
		بازیابی هویت مخاطبان گردشگری ساحلی	۱۴
		کرامت بخشی به مخاطبان گردشگری ساحلی	۱۳
		ایجاد تیم‌های جذب مخاطب در مناطق گردشگری	۱۵
	تعاملات	طراحی و ایجاد فعالیت‌های گروهی و مشارکتی	۱۵
	اجتماعی	تدارک فعالیت‌های خانوادگی در گردشگری ساحلی	۱۶
		ایجاد گروه‌های مردم‌نهاد در گردشگری ساحلی	۱۴

شناسایی عوامل مؤثر بر بهبود مدیریت یکپارچه توریسم ساحلی مبتنی بر استانداردسازی ..

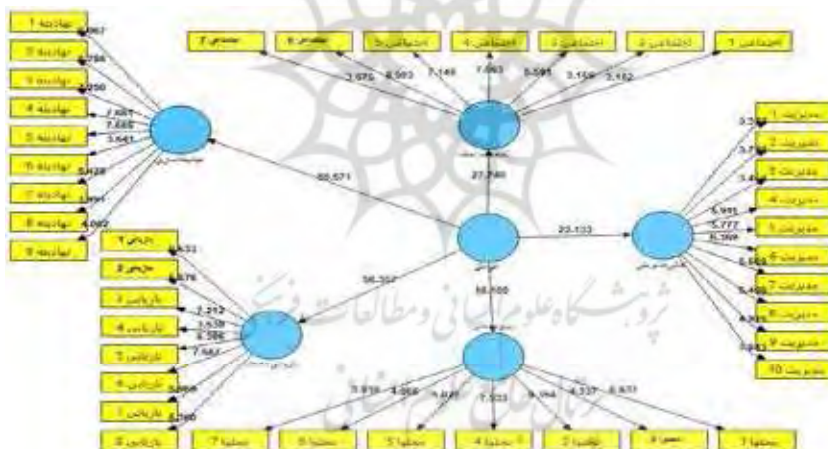
مضمین	مضمین	مضمین پایه	فراوانی
فراگیر	سازمان‌دهنده		
		شکل‌گیری وفاق اجتماعی در گردشگری ساحلی	۱۵
		بهبود تکنرگرایی اجتماعی در گردشگری ساحلی	۱۶
		ایجاد وابستگی‌های اجتماعی در فعالیت‌های گردشگری ساحلی	۱۷
		ایجاد پایگاه‌های اجتماعی دائمی در مناطق گردشگری	۱۵
		آمایش سرزمینی در گردشگری ساحلی	۱۸
		بهبود مدارا سیاسی در حوزه گردشگری ساحلی	۱۹
		کاهش نابرابری‌های اجتماعی در گردشگری ساحلی	۱۷
		بهبود تخصص‌گرایی در حوزه گردشگری ساحلی	۱۴
		بسیج سیاسی در گردشگری ساحلی	۱۵
تعالی مدیریتی		کاهش تنش‌های مذهبی در حوزه گردشگری ساحلی	۱۵
		بهبود مدارا اخلاقی در حوزه گردشگری ساحلی	۱۶
		تقسیم‌کار در میان مخاطبان گردشگری ساحلی	۱۷
		شناسایی انحرافات اجتماعی در گردشگری ساحلی	۱۶
		شناسایی کج روی‌های اجتماعی	۱۴

با توجه به نتایج، تعداد ۵ مضمون (بهبود محتوا، بازیابی مخاطب، نهادینه‌سازی، تعاملات اجتماعی و تعالی مدیریتی) به عنوان مضمین سازمان‌دهنده مشخص گردید. همچنین، تعداد ۲ مضمون فراگیر (عوامل نهادی و عوامل اجرایی) شناسایی شدند.

به‌منظور بررسی این عوامل در بخش کمی از روش معادلات ساختاری و جهت شناسایی توزیع داده‌های پژوهش حاضر از محاسبه کشیدگی و چولگی استفاده شد. با توجه به نتایج این شاخص‌ها مشخص گردید که داده‌های پژوهش حاضر از توزیع غیرطبیعی برخوردار بودند. با توجه به غیرطبیعی بودن توزیع داده‌های پژوهش جهت انجام روش معادلات ساختاری از نرم‌افزارهای واریانس‌محور استفاده گردید. شکل ۲ و ۳ مدل پژوهش در حالت بار عاملی و ضرایب تی را به نمایش گذاشته‌اند:

شکل ۲: مدل پژوهش در حالت بار عاملی

شکل ۳: مدل پژوهش در حالت ضرایب تی

شناسایی عوامل مؤثر بر بهبود مدیریت یکپارچه توریسم ساحلی مبتنی بر استانداردسازی ..

جدول ۴، خلاصه مدل پژوهش را به نمایش گذاشته است:

جدول ۴: خلاصه مدل پژوهش

عوامل	تأثیر	تی	سطح معناداری
بهبود محتوا	۰/۷۹۳	۱۶/۱۶۸	۰/۰۰۱
بازیابی مخاطب	۰/۹۱۷	۵۶/۳۵۷	۰/۰۰۱
نهادینه‌سازی	۰/۹۳۴	۵۰/۵۷۱	۰/۰۰۱
تعاملات	۰/۸۴۴	۲۷/۷۴۰	۰/۰۰۱
اجتماعی	۰/۸۱۸	۲۳/۱۳۳	۰/۰۰۱
تعالی مدیریتی			

مطابق با نتایج مدل پژوهش مشخص گردید که با توجه به میزان تی هر عامل که بالاتر از ۱/۹۶ می‌باشد، می‌توان چنین گفت که تمامی عوامل به صورت معناداری در مدل پژوهش حضور داشتند. به منظور بررسی برازش مدل پژوهش از شاخص‌های منتخب استفاده گردید. جدول ۵ نتایج مربوط به شاخص‌های برازش مدل پژوهش را نشان می‌دهد:

جدول ۵: شاخص‌های برازش

بهبود محتوا	بازیابی مخاطب	نهادینه‌سازی	تعاملات اجتماعی	تعالی مدیریتی	معیار	وضعیت
۰/۸۱	۰/۸۳	۰/۸۷	۰/۸۴	۰/۸۵	بالاتر از ۰/۷	مطلوب
۰/۸۷	۰/۸۸	۰/۹۱	۰/۹۰	۰/۸۸	بالاتر از ۰/۷	مطلوب
۰/۵۷	۰/۵۲	۰/۵۶	۰/۵۵	۰/۵۱	بالاتر از ۰/۴	مطلوب
ضریب تعیین	۰/۶۲	۰/۸۴	۰/۸۷	۰/۶۷	۰/۳۳=متوسط	مطلوب
				۰/۱۹=ضعیف		
				۰/۶۷=قوی		

به منظور بررسی روایی واگرا از روش فورنل و لاکر^۱ (۱۹۸۱) استفاده شد. جدول ۶ نتایج روایی واگرا با استفاده از روش فورنل و لاکر نشان می‌دهد:

جدول ۶: شاخص‌های برازش

تعالی	تعاملات	نهادینه‌سازی	بازیابی	بهبود	محتوا
مدیریتی	اجتماعی		مخاطب		
				۰/۷۵	بهبود محتوا
			۰/۷۲	۰/۱۲۷	بازیابی مخاطب
		۰/۷۴	۰/۱۳۹	۰/۱۰۸	نهادینه‌سازی
	۰/۷۴	۰/۱۴۷	۰/۱۵۰	۰/۲۰۴	تعاملات اجتماعی
۰/۷۱	۰/۱۰۸	۰/۱۳۹	۰/۱۴۷	۰/۲۰۱	تعالی مدیریتی

همان طور که نتایج جدول ۶ نشان می‌دهد، ریشه دوم مقادیر میانگین واریانس استخراجی هر سازه بزرگ‌تر از مقادیر همبستگی آن سازه با سازه‌های دیگر می‌باشد. جدول ۷ نتایج مربوط به شاخص برازش کلی مدل^۲ را نشان می‌دهد:

جدول ۷: شاخص GOF

عوامل	مقادیر اشتراکی	R2	مقادیر اشتراکی $GOF = \sqrt{R2} \times$
بهبود محتوا	۰/۵۷	۰/۶۲	۰/۵۹۴
بازیابی مخاطب	۰/۵۲	۰/۸۴	۰/۶۶۰
نهادینه‌سازی	۰/۵۶	۰/۸۷	۰/۶۹۷
تعاملات اجتماعی	۰/۵۵	۰/۷۱	۰/۶۲۴
تعالی مدیریتی	۰/۵۱	۰/۶۷	۰/۵۸۴

با توجه به اینکه میزان مطلوب شاخص GOF بالاتر از ۰/۳۶ می‌باشد، می‌توان چنین اعلام داشت که میزان این شاخص در عوامل شناسایی شده در وضعیت مطلوبی قرار دارد. با توجه به نتایج مربوط به

¹ Fornell-Larcker

² GOF

شناسایی عوامل مؤثر بر بهبود مدیریت یکپارچه توریسم ساحلی مبتنی بر استانداردهای ..

شاخص برازش مدل، مشخص گردید که مدل پژوهش در تمامی شاخص‌ها از برازش مناسبی برخوردار می‌باشد.

بحث و نتیجه‌گیری

گردشگری ساحلی به‌عنوان یکی از انواع گردشگری همواره از جذابیت‌های زیادی برخوردار بوده و مخاطبانی را جذب نموده است. اگرچه گردشگری ساحلی به‌عنوان یک مسئله مهم و کلیدی مشخص می‌باشد، اما عدم توجه به جنبه‌های اجتماعی این حوزه سبب گردیده است تا از ظرفیت‌های گردشگری ساحلی به‌صورت مطلوب و مناسبی استفاده نگردد و شرایطی جهت شکل‌گیری همزیستی اجتماعی فراهم ننماید. این مسئله ناشی از خلاء پژوهشی در مسیر شناسایی عوامل مؤثر بر بهبود مدیریت یکپارچه گردشگری ساحلی با تأکید بر همزیستی اجتماعی جوانان بود. لذا تحقیق حاضر با هدف شناسایی عوامل مؤثر بر بهبود مدیریت یکپارچه گردشگری ساحلی با تأکید بر همزیستی اجتماعی جوانان طراحی و اجرا گردید.

نتایج تحقیق حاضر نشان داد که عوامل مؤثر بر بهبود مدیریت یکپارچه گردشگری ساحلی با تأکید بر همزیستی اجتماعی جوانان شامل تعالی مدیریتی، تعاملات اجتماعی، نهادینه‌سازی، بازیابی مخاطب و بهبود محتوا می‌باشد. به عبارتی، توجه به تعالی مدیریتی، تعاملات اجتماعی، نهادینه‌سازی، بازیابی مخاطب و بهبود محتوا می‌تواند زمینه بهبود مدیریت یکپارچه گردشگری ساحلی با تأکید بر همزیستی اجتماعی جوانان را فراهم نماید. در تحقیقات مختلفی به این مسئله اشاره شده است. لئو^۱ و همکاران (۲۰۲۲)، کار^۲ و همکاران (۲۰۱۹) و وانگ^۳ و همکاران (۲۰۲۰) اشاره داشتند که در جهت توسعه گردشگری باید به‌صورت جدی جنبه‌های مختلفی را مدنظر قرار داد. فورسیس (۲۰۰۲) در تحقیق خود اشاره داشت که با توجه به وجود مخاطبان گسترده در حوزه گردشگری ساحلی باید از ظرفیت‌های این مخاطبان در مسیر توسعه اجتماعی استفاده نمود. پس می‌توان چنین اعلام داشت که نتایج تحقیق حاضر با نتایج تحقیقات فورسیس (۲۰۰۲)، لئو و همکاران (۲۰۲۲)، کار و همکاران (۲۰۱۹) و وانگ و همکاران (۲۰۲۰) همخوان می‌باشد. به نظر می‌رسد گستردگی مخاطبان در حوزه گردشگری ساحلی سبب گردیده است تا گروه‌های اجتماعی مختلفی با توجه به تفاوت‌های فردی شکل‌گیری که این مسئله می‌تواند زمینه جهت تحول اجتماعی را فراهم نماید. مدیریت تفاوت‌های اجتماعی در حوزه گردشگری ساحلی می‌تواند زمینه جدی در جهت ارتقای همزیستی اجتماعی را فراهم نماید. به عبارتی، جذابیت‌های گردشگری ساحلی و همچنین وجود گروه‌های مختلف در این حوزه سبب گردیده است تا امروزه انتظار داشت که از ظرفیت‌های گردشگری ساحلی در جهت بهبود همزیستی اجتماعی بتوان استفاده کرد. اگرچه در تحقیقات مختلفی به کارکردهای اجتماعی

¹ Lau

² Car

³ Wang

گردشگری در جوامع پرداخته شده است (ویلسون^۱ و همکاران، ۲۰۲۱: ۳؛ اربادژیان^۲ و همکاران، ۲۰۲۱: ۲۲۳۵؛ ناندی، ۱۳۹۶: ۱۴۹؛ لطفی و همکاران، ۱۳۹۵: ۱۸؛ ذوالفقاری و همکاران، ۲۰۱۹: ۳) اما همچنان روند تاثیرگذاری گردشگری بر مسائل اجتماعی نیاز به مطالعات جدی دارد (سقائی و همکاران، ۱۳۹۵: ۳۴). با توجه به ضرورت کارکردهای اجتماعی گردشگری، ویلسون و همکاران (۲۰۲۱) اشاره داشتند که نیاز است تا جنبه های فرهنگی مختلفی در فعالیتهای مربوط به گردشگری پیاده سازی گردد تا شرایطی جهت ارتقای کارکردهای اجتماعی نیز فراهم گردد. اربادژیان و همکاران (۲۰۲۱) نیز اشاره داشتند که در مسیر تحول اجتماعی در فعالیتهای مربوط به گردشگری باید به جنبه های مختلف و متعددی توجه داشت. نتایج تحقیق حاضر در این زمینه با نتایج تحقیقات ویلسون و همکاران (۲۰۲۱) و اربادژیان و همکاران (۲۰۲۱) همسو می باشد. به نظر می رسد ضرورت و جایگاه مهم مسائل اجتماعی در فعالیتهای مربوط به گردشگری ساحلی و نیاز به وجود بسترهای مختلفی در این حوزه سبب گردیده است تا عوامل متعددی در جهت بهبود مدیریت یکپارچه گردشگری ساحلی مبتنی بر همزیستی اجتماعی جوانان شناسایی گردد.

نتایج نشان داد که عوامل شناسایی شده شامل تعالی مدیریتی، تعاملات اجتماعی، نهادینه سازی، بازیابی مخاطب و بهبود محتوا بود. نهادینه سازی (۰/۹۳۴=تأثیر) و بازیابی مخاطب (۰/۹۱۷=تأثیر) بیشترین اهمیت را دارا می باشند. ایجاد شرایطی جهت نهادینه سازی و بازیابی مخاطبان در حوزه گردشگری ساحلی می تواند بستری در جهت ارتقای همزیستی اجتماعی فراهم نماید. در تحقیقات مختلفی به این مسئله اشاره شده است. چیلوفیا و همکاران (۲۰۱۹) در تحقیق خود دریافتند که در مسیر توسعه اجتماعی در حوزه گردشگری باید همزمان مسئولیت اجتماعی در حوزه های مختلف گردشگری شکل گیرد. رودریگوئز گبرون و وانستی (۲۰۱۹) در تحقیق خود مشخص نمودند که اقدام جمعی در جهت جذب مخاطب در گردشگری می تواند منجر به توسعه اجتماعی گردد. پس نتایج تحقیق حاضر با نتایج چیلوفیا و همکاران (۲۰۱۹) و رودریگوئز گبرون و وانستی (۲۰۱۹) همخوان می باشد. به نظر می رسد توجه به نهادینه سازی و بازیابی مخاطبان به واسطه بهبود اجتماع های موجود در گردشگری ساحلی می تواند زمینه جدی در جهت بهبود مدیریت یکپارچه گردشگری ساحلی با تاکید بر همزیستی اجتماعی جوانان را فراهم نماید. بدون شک توجه به نهادینه سازی و بازیابی مخاطبان می تواند به واسطه پاسخ به نیازهای جوانان شرایطی جهت بهبود مدیریت یکپارچه گردشگری ساحلی با تاکید بر همزیستی اجتماعی جوانان را فراهم نماید. اگرچه در تحقیق حاضر نهادینه سازی و بازیابی مخاطب به عنوان دو عامل مهم در جهت بهبود مدیریت یکپارچه گردشگری ساحلی مبتنی بر همزیستی اجتماعی جوانان مشخص گردید، اما لائو^۳ و همکاران (۲۰۲۲) اشاره داشتند که در جهت

¹ Wilosn

² Arabadzhyan

³ Lau

شناسایی عوامل مؤثر بر بهبود مدیریت یکپارچه توریسم ساحلی مبتنی بر استانداردهای ..

بهبود کارکردهای اجتماعی در فعالیتهای مربوط به گردشگری باید زیرساختهای لازم در این حوزه فراهم گردد. از دیدگاه آنان، زیرساختها به واسطه جذب تمامی گروه و مخاطبان می‌تواند بستری جهت تعاملات اجتماعی را فراهم نماید. پس نتایج تحقیق حاضر با نتایج تحقیقات لائو و همکاران (۲۰۲۲) ناهمسو می‌باشد. به نظر می‌رسد تفاوت‌های فرهنگی و جغرافیایی در محیط مورد مطالعه تحقیق حاضر و تحقیق لائو و همکاران (۲۰۲۲) باعث شکل‌گیری این ناهمسویی شده است. ژنگ^۱ (۲۰۲۰) نیز مشخص نمود که بسترسازی فرهنگی و ایجاد فعالیتهای نهادینه در حوزه گردشگری می‌تواند کارکردهای اجتماعی را بهبود دهد. پس نتایج تحقیق حاضر در این زمینه با نتایج تحقیقات ژنگ (۲۰۲۰) همسو می‌باشد. به نظر می‌رسد نهادینه‌سازی به واسطه ایجاد فعالیتهای کلیدی در حوزه فرهنگ‌سازی و ایجاد بستری در جهت شکل‌گیری تعاملات اجتماعی می‌تواند شرایطی جهت حضور مخاطبان مختلف جهت بهبود مدیریت یکپارچه گردشگری ساحلی مبتنی بر همزیستی اجتماعی جوانان را فراهم نماید.

با توجه به نتایج تحقیق حاضر پیشنهاد می‌گردد تا با تبادل آداب و سنت در حوزه گردشگری ساحلی و همچنین افزایش منزلت به فعالیتهای گردشگری ساحلی در عرصه اجتماعی، شرایطی جهت بهبود مدیریت یکپارچه گردشگری ساحلی با تاکید بر همزیستی اجتماعی جوانان فراهم آید. همچنین با توجه به نتایج تحقیق حاضر پیشنهاد می‌گردد تا با ذینفع‌شناسی در گردشگری ساحلی و کرامت‌بخشی به مخاطبان گردشگری ساحلی، شرایطی جهت بهبود مدیریت یکپارچه گردشگری ساحلی با تاکید بر همزیستی اجتماعی جوانان فراهم شود. با توجه به نتایج تحقیق حاضر پیشنهاد می‌گردد تا با ایجاد چارچوب‌های اخلاقی و ارزشی در حوزه گردشگری و مکلف نمودن پاسخ به این چارچوب، ضمن تعهد تعمیم‌یافته در میان مخاطبان و ارزیابی تعهد این افراد با توجه به خود ارزشیابی، شرایطی جهت بهبود مدیریت یکپارچه گردشگری ساحلی با تاکید بر همزیستی اجتماعی جوانان فراهم آید. همچنین با توجه به نتایج تحقیق حاضر پیشنهاد می‌گردد تا ضمن شناسایی مخاطبان حوزه گردشگری و توجه به نیازهای آنان، ضمن بازیابی هویت مخاطبان گردشگری ساحلی به واسطه بهبود فعالیتهای فرهنگی، شرایطی جهت بهبود مدیریت یکپارچه گردشگری ساحلی با تاکید بر همزیستی اجتماعی جوانان فراهم گردد.

منابع

- سقانی، محسن؛ امینی‌نژاد، غلامرضا و صبوحی، غلامرضا. (۱۳۹۵). «بررسی توانمندی‌های گردشگری شهر ساحلی بوشهر بر اساس مدل سوات و تاپسیس». جغرافیا و برنامه‌ریزی محیطی. ۱۱(۲۷) (پیاپی ۶۱)، صص ۹۹-۱۲۶.
- لطفی، حیدر؛ منفرد، هاشم؛ نصری، فرامرز و امیری، بازرگان. (۱۳۹۵). «نقش مدیریت یکپارچه مناطق ساحلی ICZM در ارتقای امنیت ملی جمهوری اسلامی ایران». فصل‌نامه علمی پژوهشی جغرافیا (برنامه‌ریزی منطقه‌ای). ۱(۱۷)، صص ۱۷-۳۲.

¹ Zheng

• ناندی، محمد. (۱۳۹۶). «سیاست‌های حفاظت از ساحل و مدیریت یکپارچه مناطق ساحلی». فصل‌نامه علمی پژوهشی دانش انتظامی مازندران. ۸(۴)، صص ۱۳۹-۱۵۳.

- Abedi, M., Farzan, F., Dousti, M., & Honarvar, A. (2021). "Obstacles of the Beach-Water Sports Tourism Development in Iran". *Tourism Management*, 16(54), 203-206.
- Arabadzhyan, A., Figini, P., García, C., González, M. M., Lam-González, Y. E., & León, C. J. (2021). "Climate change, coastal tourism, and impact chains—a literature review". *Current Issues in Tourism*, 24(16), 2233-2268.
- Azimovna, M. S., Ilkhomovna, U. D., & Shokhrukhovich, U. F. (2022). "Innovative Strategies of Tourism Development in Uzbekistan". *European Journal of Innovation in Nonformal Education*, 2(1), 1-4.
- Borsuk, I., & Levin, P. T. (2021). "Social coexistence and violence during Turkey's authoritarian transition". *Southeast European and Black Sea Studies*, 21(2), 175-187.
- Bucci, F., Paniccia, R. M., Bisogni, F., Pirrotta, S., Dolcetti, F. R., Marchetti, G., & Romelli, K. (2021). "Bringing mental health back into the dynamics of social coexistence: Emotional Textual Analysis". In *Qualitative research methods in mental health* (pp. 193-218). Springer, Cham.
- Caputo, A. (2015). "The local culture as a means to explore the processes of social coexistence: A case study on a neighborhood in the city of Rome". *Community Psychology in Global Perspective*, 1(2), 22-39.
- Car, T., Stifanich, L. P., & Šimunić, M. (2019). "Internet of things (iot) in tourism and hospitality: Opportunities and challenges". *Tourism in South East Europe*, 5, 163-175.
- Chilufya, A., Hughes, E., & Scheyvens, R. (2019). "Tourists and community development: corporate social responsibility or tourist social responsibility?" *Journal of Sustainable Tourism*, 27(10), 1513-1529.
- Chiweshe, M. K. (2016). "Efficacy of top-down approaches to post-conflict social coexistence and community building: Experiences from Zimbabwe". *African Journal on Conflict Resolution*, 16(2), 11-34.
- Fent, T., Groeber, P., & Schweitzer, F. (2007). "Coexistence of social norms based on in-and out-group interactions". *Advances in Complex Systems*, 10(02), 271-286.
- Forsyth, T. (2002). "What happened on 'The Beach'? Social movements and governance of tourism in Thailand". *International Journal of Sustainable Development*, 5(3), 326-337.
- Irshad, M. (2018). "Tri lingualism, national integration, and social coexistence in postwar Sri Lanka". In *Multilingual Education Yearbook 2018* (pp. 107-124). Springer, Cham.
- Lau, E. R., Kabu, M., & Putro, B. H. (2022). "Sport Tourism Development in Mali Beach Alor Regency-Indonesia". In *International Conference on Applied Science and Technology on Social Science 2021 (iCAST-SS 2021)* (pp. 123-126). Atlantis Press.
- Marta, E., Marzana, D., Aresi, G., & Pozzi, M. (2016). "When living and working well together in organizations changes into good social coexistence: The Talent Club case". *World Futures*, 72(5-6), 266-283.
- Minnaert, L., Diekmann, A., & McCabe, S. (2012). "Defining social tourism and its historical context". *Social tourism in Europe: Theory and practice*, 18-30.
- Mohamed, S., Mar'ie, M., & Zeid, M. (2020). "Civilized and Social Coexistence between Muslims and Non-Muslims in Upper Egypt at the First Centuries of Hijra". 4(2), 130-145.
- Musaro, P., & Moralli, M. (2019). "De-Bordering Narratives on Tourism and Migration. A Participatory Action-Research on Two Innovative Italian Practices". *Italian Journal of Sociology of Education*, 11(2), 147-173.
- Rodriguez-Giron, S., & Vanneste, D. (2019). "Social capital at the tourist destination level: Determining the dimensions to assess and improve collective action in tourism". *Tourist Studies*, 19(1), 23-42.
- Urtasun, A., & Gutiérrez, I. (2006). "Tourism agglomeration and its impact on social welfare: An empirical approach to the Spanish case". *Tourism Management*, 27(5), 901-912.
- Vasileiadis, I., Koutras, S., & Stagiopoulos, P. (2021). "Changing the attitudes of high school students towards intellectual disabilities: the contribution of a social coexistence programmer". *Journal of Research in Special Educational Needs*, 21(1), 49-62.

شناسایی عوامل مؤثر بر بهبود مدیریت یکپارچه توریسم ساحلی مبتنی بر استانداردهای ..

- Wang, W., Kumar, N., Chen, J., Gong, Z., Kong, X., Wei, W., & GAO, H. (2020). **“Realizing the potential of the internet of things for smart tourism with 5G and AI”**. IEEE network, 34(6), 295-301.
- Wilson, T., Croft, C., & Reed, S. (2021). **“Promoting Intercollegiate Beach Volleyball: The Rise of the NCAA’s Fastest Growing Sport”**. Journal of Managerial Issues, 33(3), 1-10.
- Zheng, W. (2020). **“Ecological development strategy of coastal sport projects of Jiangsu Province”**. Journal of Coastal Research, 109(SI), 152-158.
- Zolfaghari, H., Basati, M., & Mazloom, K. (2019). **“A Review on Climatic Capacities of North and South Shores of Iran for expanse beach sport and Tourism Activities”**. Geographical Planning of Space, 9(31), 1-12.

پروفیسر شگاہ علوم انسانی و مطالعات فرہنگی
پرتال جامع علوم انسانی